

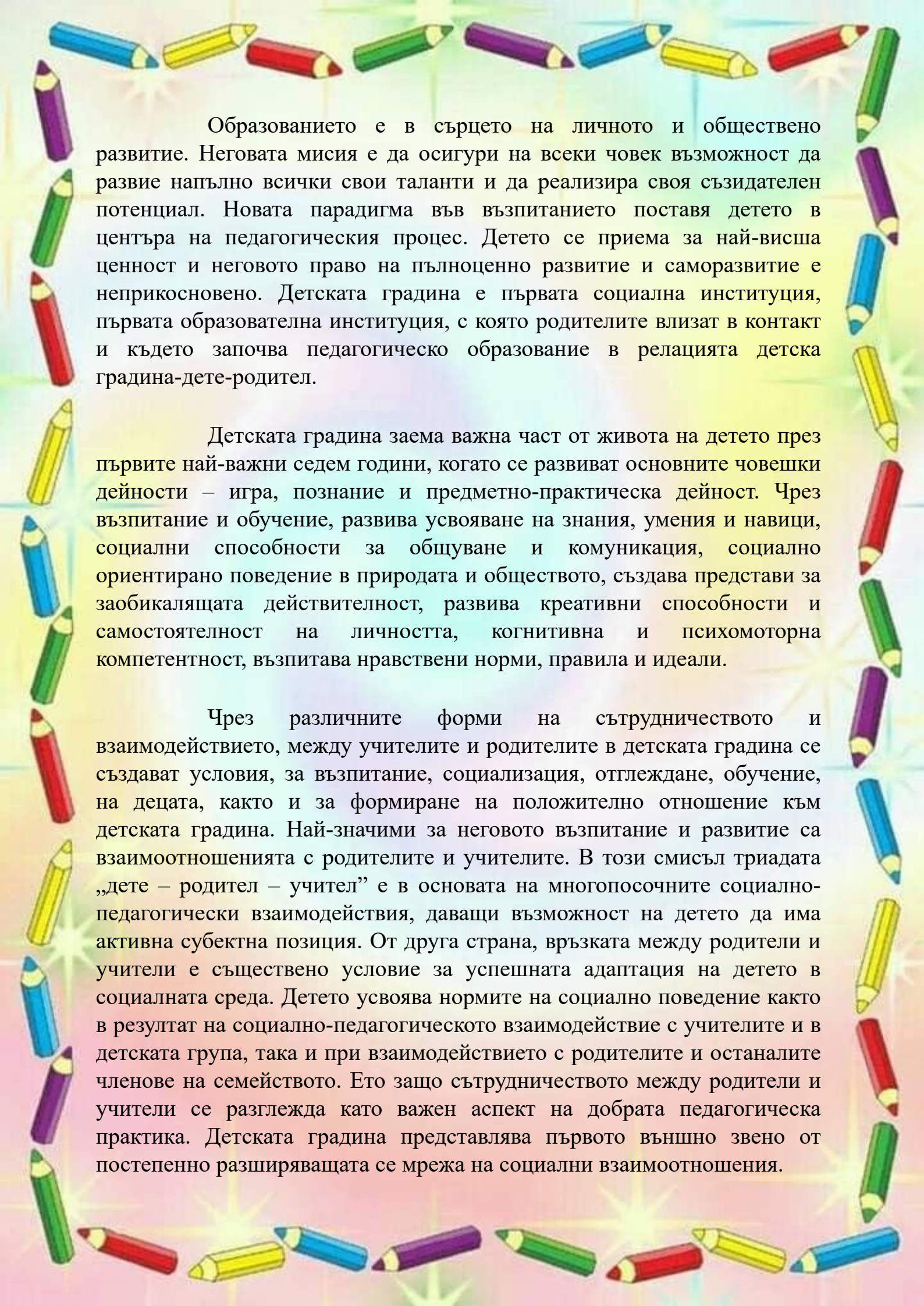

ДЕТСКА ГРАДИНА №15 „Чучулига”

гр. София, р-н „Надежда”, ул. „Св. Николай Чудотворец” №4

тел: 02/9387138; e-mail: odz15@abv.bg; <http://www.dg15.info>

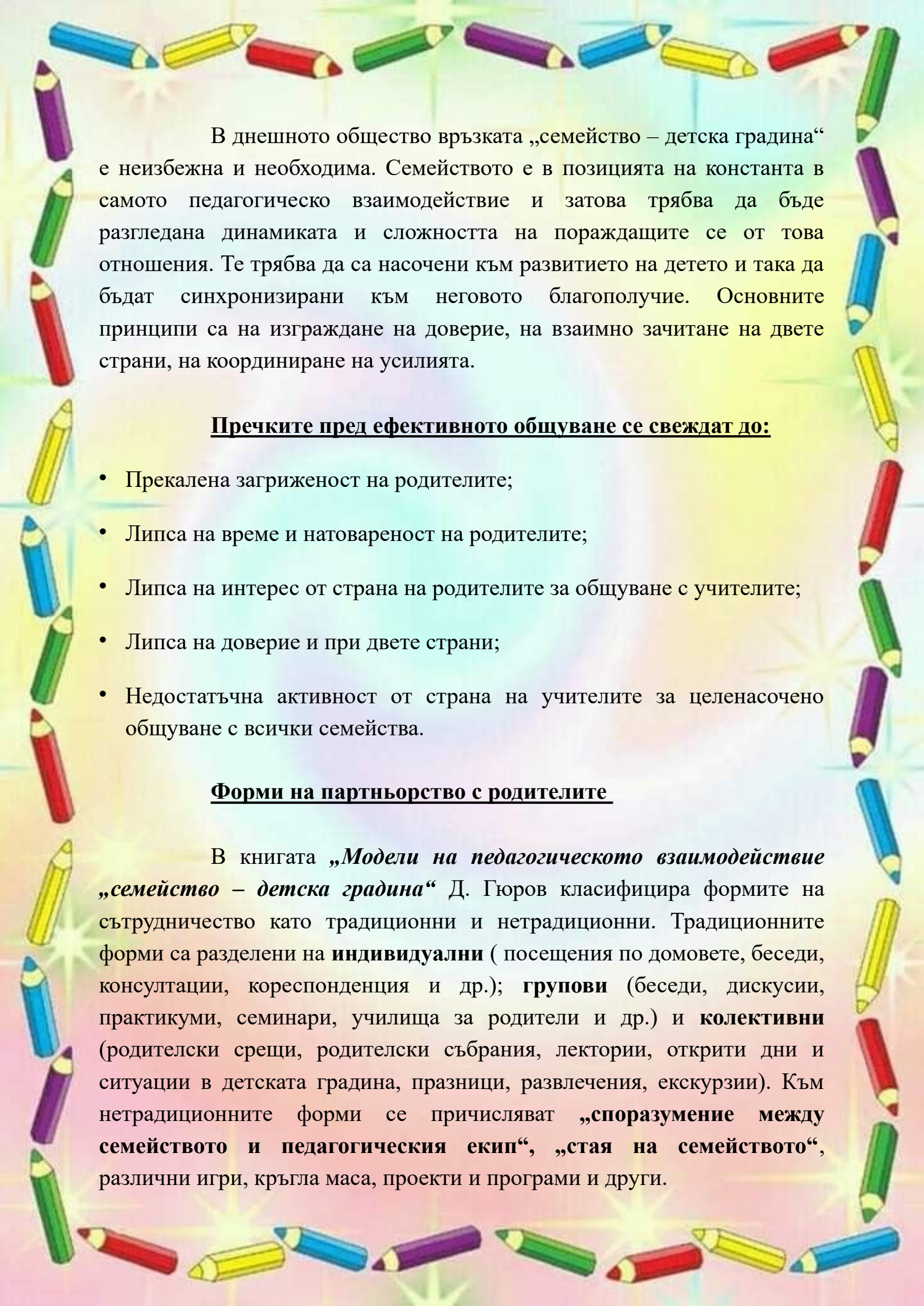
**ЕДИНСТВО В
ИЗИСКВАНИЯТА МЕЖДУ
ДВЕТЕ ИНСТИТУЦИИ –
ДЕТСКАТА ГРАДИНА И
УЧИЛИЩЕТО**

A decorative border of various colored pencils (blue, yellow, red, green, purple) arranged in a circular pattern around the text.

Образованието е в сърцето на личното и обществено развитие. Неговата мисия е да осигури на всеки човек възможност да развие напълно всички свои таланти и да реализира своя съзидателен потенциал. Новата парадигма във възпитанието поставя детето в центъра на педагогическия процес. Детето се приема за най-висша ценност и неговото право на пълноценно развитие и саморазвитие е неприкосновено. Детската градина е първата социална институция, първата образователна институция, с която родителите влизат в контакт и където започва педагогическо образование в релацията детска градина-дете-родител.

Детската градина заема важна част от живота на детето през първите най-важни седем години, когато се развиват основните човешки дейности – игра, познание и предметно-практическа дейност. Чрез възпитание и обучение, развива усвояване на знания, умения и навици, социални способности за общуване и комуникация, социално ориентирано поведение в природата и обществото, създава представи за заобикалящата действителност, развива креативни способности и самостоятелност на личността, когнитивна и психомоторна компетентност, възпитава нравствени норми, правила и идеали.

Чрез различните форми на сътрудничеството и взаимодействието, между учителите и родителите в детската градина се създават условия, за възпитание, социализация, отглеждане, обучение, на децата, както и за формиране на положително отношение към детската градина. Най-значими за неговото възпитание и развитие са взаимоотношенията с родителите и учителите. В този смисъл триадата „дете – родител – учител” е в основата на многопосочните социално-педагогически взаимодействия, даващи възможност на детето да има активна субектна позиция. От друга страна, връзката между родители и учители е съществено условие за успешната адаптация на детето в социалната среда. Детето усвоява нормите на социално поведение както в резултат на социално-педагогическото взаимодействие с учителите и в детската група, така и при взаимодействието с родителите и останалите членове на семейството. Ето защо сътрудничеството между родители и учители се разглежда като важен аспект на добрата педагогическа практика. Детската градина представлява първото външно звено от постепенно разширяващата се мрежа на социални взаимоотношения.

A decorative border of various colored pencils (blue, yellow, red, green, purple) arranged in a circular pattern around the text.

В днешното общество връзката „семейство – детска градина“ е неизбежна и необходима. Семейството е в позицията на константа в самото педагогическо взаимодействие и затова трябва да бъде разгледана динамиката и сложността на пораздащите се от това отношения. Те трябва да са насочени към развитието на детето и така да бъдат синхронизирани към неговото благополучие. Основните принципи са на изграждане на доверие, на взаимно зачитане на двете страни, на координиране на усилията.

Пречките пред ефективното общуване се свеждат до:

- Прекалена загриженост на родителите;
- Липса на време и натовареност на родителите;
- Липса на интерес от страна на родителите за общуване с учителите;
- Липса на доверие и при двете страни;
- Недостатъчна активност от страна на учителите за целенасочено общуване с всички семейства.

Форми на партньорство с родителите

В книгата „*Модели на педагогическото взаимодействие*“, *„семейство – детска градина“* Д. Гюров класифицира формите на сътрудничество като традиционни и нетрадиционни. Традиционните форми са разделени на **индивидуални** (посещения по домовете, беседи, консултации, кореспонденция и др.); **групови** (беседи, дискусии, практикуми, семинари, училища за родители и др.) и **колективни** (родителски срещи, родителски събрания, лектории, открити дни и ситуации в детската градина, празници, развлечения, екскурзии). Към нетрадиционните форми се причисляват „**споразумение между семейството и педагогическия екип**“, „**стая на семейството**“, различни игри, кръгла маса, проекти и програми и други.

Форми за работа в зависимост от контакта:

- Преки /директни – срещи, консултации, тренинги, училище за родители;
- Косвени /индиректни – чрез имейли и съобщения, информационни табла.

Според броя на участниците:

- Индивидуални – разговори, консултации, обсъждане на проблем -
- Групови – участие в мероприятие, дискусии, съвместни дейности
- Фронтални / масови. В тях се включват делови (срещи, събрания, тренинги, дискусии, семинари) и атрактивни (празници, развлечения, базари, спортни мероприятия)

Разгледаните форми на партньорство, както и други не споменати, но срещани в практиката, имат за цел да се засили диалога, да се акцентира върху процеса на сътрудничество и доверие, да се повиши родителската компетентност и съпричастност към процесите и дейностите в детската градина, децата да получат повече възможности за изява и подкрепа. Комбинирането им в ежедневието е добър вариант, като предпоставка за активна комуникация и взаимопомощ.

Семейството, като уникална възпитателна среда, и детското заведение, като специфичен възпитателен феномен, не трябва да се противопоставят, нито да се схващат като взаимозаменяеми. Те трябва да бъдат равнопоставени и разглеждани като взаимодопълващи се, защото дават на детето това, което е необходимо за правилното му личностно развитие.

Благодарим за вниманието!